

**ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE DE LA CORPORACIÓ DE DATA
22 DE GENER DE 2013**

Sant Pere de Ribes, vint-i-dos de gener de dos mil tretze, quan són un quart i cinc minuts de nou del vespre, es reuniren els regidors que a continuació s'esmenten **al Saló de Sessions de l'edifici institucional de la Vinya d'en Petaca** sota la presidència de l'alcalde president, Sr. Josep Antoni Blanco Abad a l'objecte de dur a terme la sessió ordinària del Ple de la Corporació, a la qual prèviament havien estat tots convocats, i assistits per mi, la sotasignant, secretària general de l'Ajuntament, Margarita Sanz González.

REGIDORS ASSISTENTS:

Sr. Josep -Antoni Blanco Abad
Sra. Abigail Garrido Tinta
Sr. Joel Sans Cuadrat
Sra. Maria Núria Mestre Bertran
Sr. Manuel Adolfo Colorado Gómez
Sra. Francisca Carrasquilla Cuadrado
Sr. Francisco José Perona Jiménez
Sr. Lluís Giralt i Vidal
Sr. Francisco Pérez i Tenes
Sr. Albert Bernadàs I Escartin
Sra. Núria Mestres i Casas
Sra. Maria Isabel Lucas i Moreno
Sra. Anna Gabaldà Felipe
Sr. José Luis Llacer Martínez
Sr. Tomás Carandell Baruzzi
Sra. Laura Marcos Navarro
Sr. Javier Rodríguez Méndez
Sr. Jose Asin Fernández
Sr. Belen María García Merat

Sra. Margarita Sanz González, Secretària
Sra. Crisèida Ramírez Domínguez, Interventora

EXCUSATS:

Sr. Joan Garriga Quadres
Sra. Bàrbara Eleonora Scuderi Bedny

Tot seguit per part de l'Alcaldia s'obre l'acte, entrant-se a conèixer els assumptes inclosos a l'ordre del dia, respecte dels quals s'adoptaren els acords que a continuació es transcriuen.

ORDRE DEL DIA:

1. **Debat sobre l'Estat del Municipi**

1.- Debat sobre l'Estat del Municipi

S'inicia el debat amb la intervenció del **Sr. Josep Antoni Blanco Abad**, alcalde de Sant Pere de Ribes,

Benvolguts/des regidors/es,

Ciudadans i ciutadanes que heu vingut al Ple i els que el mireu per la televisió,

Sigueu benvinguts a una nova edició del Ple de Política General Municipal (o de l'Estat del Municipi), que amb aquesta compleix la seva onzena edició des de que el vam instaurar l'any 2002 com un espai d'anàlisi del què passa al nostre municipi, així com de reflexió, debat i propostes de futur pel mateix.

No és la primera vegada que dic que els ajuntaments no tenim totes les competències però sí totes les incumbències.

Les circumstàncies que ens toca viure com a conseqüència de la greu crisi econòmica, fan que aquesta frase tingui un significat especial, - també a casa nostra -, doncs són molts els veïns i veïnes de Sant Pere de Ribes que necessiten la solidaritat de la resta i és l'ajuntament, com a primera institució del municipi, qui d'una o altra manera ha de canalitzar-la o facilitar al màxim que això sigui possible.

No us ompliré de dades, ni de xifres, ni tampoc enumeraré una a una les múltiples i diverses accions que cada regidoria ha portat a terme al llarg l'any que acabem de tancar. A més de que el temps és limitat, les coneixeu sobradament i estan al vostre abast!

Ara bé, sí que voldria deixar constància de tres dades concretes que al meu entendre donen fe de la magnitud de la crisi que estem vivint i corroboren que les polítiques prioritàries que vam marcar a l'inici del present mandat eren les correctes.

A data d'avui, els serveis socials i d'ocupació del nostre ajuntament atenen i acompanyen (amb el corresponent seguiment) a un total de més de 5.000 veïns i veïnes, la qual cosa significa més del 16,6% de la població total del municipi.

Unes 700 famílies aproximadament no tenen cap tipus d'ingrés a final de mes i en conseqüència, depenen directament de les possibles ajudes de l'administració i de les que els puguin oferir els seus propis familiars, sovint els pares, que estiren els seus sous o les seves exigües pensions fins a límits insospitats.

A 31 de desembre de 2012, el nostre municipi tenia 3.223 persones inscrites als serveis d'ocupació. (més d'un 20,14% de la població activa).

Sóc alcalde de Sant Pere de Ribes des de 1999, i ho havia estat abans entre el 1991 i el 1995.

Al llarg de tots aquests anys, el nostre municipi ha viscut situacions i etapes complicades de les que com a primer representant municipal me n'he preocupat i me n'he ocupat. Però els asseguro que cap com aquesta! Cap!

Avui, amb tots els representants municipals aquí presents al Ple i amb molts ciutadans i ciutadanes seguint-lo segurament per televisió, vull expressar la meva profunda preocupació (estic segur que parlo en nom de tots els regidors i regidores) per la situació de totes aquestes

famílies del nostre municipi, doncs l'ajuntament, com he dit al començament de la meua intervenció, té totes les incumbències però no pas totes les competències sobre aquests temes, cosa que agreuja la situació d'angoixa, doncs en alguns casos, per molt que vulguem fer, no podem fer gaire.

Penso que ha arribat el moment de dir ben alt i ben clar que si les administracions competents en temes d'ocupació i serveis socials (entre d'altres matèries sensibles) continuen retallant en aquests apartats tant importants, els ajuntaments no podrem fer front, de cap manera, a la intensa i creixent demanda dels mateixos.

Som la primera línia d'atenció al ciutadà, però els últims a l'hora de comptar amb la nostra opinió sobre com veiem nosaltres les coses, i no diem ja per rebre els recursos suficients per poder gestionar aquestes dramàtiques contingències.

De la mateixa manera que nosaltres estem fent grans esforços per mirar de no deixar abandonat cap ciutadà que ho necessiti (val a dir que no sempre ho aconseguim perquè hi ha qüestions que ens depassen) demanem a l'Estat i a la Generalitat que no abandoni els ajuntaments a la seva sort, perquè fent això a qui estant abandonant en realitat és als ciutadans i les ciutadanes als qui representem.

Si les administracions supramunicipals no son capaces de redreçar aquesta deriva i nosaltres (les forces polítiques de Sant Pere de Ribes) som incapaços de posar-nos d'acord per establir un full de ruta social i econòmic que perduri al menys mentre duri aquesta situació de crisi extrema que estem vivint, molt em temo que anem cap a una societat fraccionada i un col·lapse de l'administració municipal. Una situació que més enllà de partidismes, entenc que no volem cap de les forces aquí representades, doncs entenc que tots som perfectament conscients que qui la patiria en les seves pròpies carns serien els ciutadans i especialment els més desfavorits de la nostra societat.

Els ciutadans i les ciutadanes no haurien de patir les nostres possibles disputes partidistes! Així ens ho demana cada dia més gent! I aquest hauria de ser el nostre principal repte per les properes setmanes i mesos!

Davant d'aquesta situació - i malgrat les estretors pressupostàries que estem patint totes les administracions locals en haver-nos de fer càrrec de molts temes sobre els que no tenim competència però que no podem deixar d'atendre - el govern municipal referma la seva aposta per les línies prioritàries que vam establir a l'inici de la present legislatura: decidit suport a les polítiques socials (serveis socials, educació, atenció a la gent gran, suport i acompanyament als aturats) i treball intens per atreure activitats econòmiques al nostre municipi.

Si durant el temps de bonança vam tenir estructura i personal per generar ingressos (urbanisme, llicències, activitats, etc.), ara necessitem l'estructura i el personal suficient per poder atendre les persones del nostre municipi que passen per dificultats i acompanyar-les en aquest tràngol.

En aquest sentit, com ja s'ha dit en reiterades ocasions, l'objectiu del govern és clar: mantenir l'actual plantilla perquè els ciutadans/es ho necessiten.

Aquestes prioritats van quedar ben reflectides en la modificació de pressupost del juliol de 2012 i, així mateix, de manera encara més clara en la proposta de pressupost que vam fer arribar als grups el setembre de 2012, base sobre la qual s'han mantingut i en continuaran mantenint converses amb tots els grups municipals durant les properes setmanes a fi i efecte de poder aprovar el pressupost 2013 tant aviat com sigui possible.

No és que no ens preocupin altres coses, però donades les circumstàncies aquestes són ara les nostres prioritats.

Vull dir amb això que no ens importa rebre crítiques per no poder atendre amb la mateixa intensitat altres temes! Tenim clar quines són ara les prioritats i no ens apartarem d'elles ens costi el que ens costi políticament parlant!

Parafrasejant el Conseller Mas-Colell, vull posar de manifest que el nostre pressupost de 2013, com el de la Generalitat, entre d'altres institucions, serà en qualsevol cas de "subsistència" o de "resistència".

Així mateix, vull posar de manifest que de la seva aprovació depenen determinades polítiques d'ajuda a les famílies i a les entitats, així com determinades inversions molt necessàries en alguns casos, i molt emblemàtiques en d'altres, com és el cas de l'arranjament i adequació de la Casa de la Vila. No disposar d'un pressupost posarà en perill aquestes i d'altres temes.

Penso que tots som perfectament conscients que si no tenim pressupost aprovat tant aviat com sigui possible, molts d'aquests conciutadans tant vulnerables als qui m'he referit abans, patiran encara molt més els rigors d'aquesta crisi.

L'Ajuntament, com a representant de tots els ciutadans i garant dels valors col·lectius, no ens ho podem permetre! I els ciutadans molt menys!

Cap formació política de les que aquí ens asseiem (i alguna que ara és fora del Consistori però que continua treballant també pel poble), ha deixat de contribuir al progrés del nostre poble.

La consolidació democràtica, el desenvolupament municipal, la modernització i l'impuls de les polítiques socials ha estat gràcies a l'esforç i la participació de tots plegats sense excepció.

Ara, quan vivim la que tal vegada sigui l'hora més crítica d'aquests darrers 34 anys de democràcia local, vull apel·lar a l'esperit col·lectiu que arreu va marcar la manera de fer.

A l'esperit que arreu del país va forjar els pactes socials sobre els que vam construir un potent i sòlid estat de benestar que hem tingut fins ara i que perilla si no ens posem d'acord en uns mínims.

No deixaré de treballar incansablement per aconseguir la màxima unitat possible de les forces polítiques i de la societat en general davant d'aquesta situació que vivim. Però no faré ja cap més proclama en aquest sentit! No tornaré a apel·lar a la unitat, sinó més aviat a la consciència col·lectiva per afrontar aquesta situació.

Sí, ja sé que els ajuntaments arribem fins a on arribem.

Sí, ja sé que tenim discrepàncies (en alguns casos de fons, irreconciliables i antagòniques), bé sigui per motius ideològics o per d'altres més prosaics, però no per això menys poderosos.

Sí, ja sé que tenim maneres diferents d'entendre l'exercici de la representació política, cosa que en ocasions ens fan pensar que nosaltres tenim tota la raó i que els altres no en tenen cap.

Sí, ja sé que els que avui estem al govern no el volem perdre i els que esteu a l'oposició el voleu aconseguir perquè considereu que ho faríeu millor que no pas els que hi som ara, i que sovint, portats per aquestes legítimes aspiracions, perdem el nord de vista i elevem a categoria i a postures numantines el que donada la greu situació que vivim no deixa de ser una anècdota.

Potser no ens posarem d'acord en segons quines qüestions. És cert. Però no hi ha ningú dels qui formem part d'aquesta taula avui (i dels qui han format part durant aquests darrers 34 anys) que no estimem el nostre poble i la seva gent!

No hi ha ningú dels aquí presents a qui no li dolgui el cor i l'ànima quan observem els drames socials de tantes i tantes famílies que, a diferència del que els passa als governs de l'Estat i la Generalitat, per a nosaltres tenen noms i cognoms.

Cap de nosaltres estaria aquí si no fos així! Cap de nosaltres ens hauríem posat en política municipal si no fos així!

Portem un any i mig de legislatura. Ens queden encara dos anys mig per endavant.

En aquest temps, segons ens diuen, no amainarà la crisi. La pregunta, donades les circumstàncies, és al meu entendre si volem continuar posant èmfasi en allò que ens separa o en tot el que ens uneix a favor dels ciutadans?

Serem capaços de veure més enllà de les nostres pròpies veritats, de les nostres pròpies conviccions, dels nostres propis horitzons partidistes?

No ens podem permetre la paràlisi durant el que ens resta de legislatura! Sota cap concepte! I no ja per a la institució en sí mateixa, sinó perquè la paràlisi suposa el patiment de moltes famílies si no podem tirar endavant inversions socials.

Als grups de l'oposició, no us demano ja que sigueu corresponsables de l'acció del govern, si bé no us puc negar que m'encantaria que així fos en el nivell i amb la intensitat que vulgueu.

Només us demano que deixeu que el govern pugui actuar!

Només us demano que no siguem tots plegats (nosaltres i vostès) corresponsables de la paràlisi que segons quines situacions poden provocar.

Només els demano que permetin que el govern tingui marge per actuar en aquells temes en els que, no ho dubto, tots estem d'acord que cal fer-ho!

Certament podem continuar un any més amb el pressupost prorrogat. Però creguin-me que no és gens recomanable pels nostres conciutadans, per les nostre entitats, per la credibilitat col·lectiva de la primera institució del municipi.

I sobretot, no és recomanable si el que volem de veritat és aportar ni que sigui un bri d'esperança a la gent que més pateix aquesta maleïda crisi.

Avui, els drets socials aconseguits amb tants anys d'esforç col·lectiu es veuen amenaçats pel que gairebé podríem ja denominar com la "dictadura del mercat i dels diners", i el que algú diria el decreto ley.

Nosaltres (polítics locals i ciutadans) no hem creat aquesta crisi. No l'hem provocat en cap dels estadis en que actualment es manifesta. Però la patim!

Com a col·lectiu tenim pors fundades que ens podem empobrir encara més. I com a persones individuals tenim així mateix por del que pugui passar als nostres fills i filles, per no dir ja a nosaltres mateixos.

"Hem de decidir si el nostre fill va a la universitat, senyor alcalde", em deia fa uns dies una mare davant la greu situació econòmica que patia la seva família i la necessitat de plantejar-se si podia permetre's, no direm el luxe, però si la realitat o necessitat que el seu fill pogués anar a cursar estudis a la universitat.

És això de la nostra competència? No, és clar que no! Tots ho sabem!

Però sí que ens incumbeix! Sí que ens afecta! Sí que ens colpeix!

I de quina manera! perquè si algun dels nostres joves no pot anar a la universitat per manca de diners en el seu entorn familiar i les administracions competents no li atorguen cap tipus d'ajuda o beca, el nostre poble s'empobreix i pateix, no només per la dura situació que el fet en sí suposa, sinó per les conseqüències futures que això comporta.

Davant de fets així, continuarem elevat a categoria les anècdotes que ens separen, o farem un esforç perquè aquestes passin a un segon terme per prioritzar allò que es realment important i que ens uneix?

No tenim la veritat! I menys encara quan les situacions són tant complexes i polièdriques com la que estem vivint.

Aquest govern no té la veritat absoluta! La nostra no és la única manera de fer les coses, ni tal vegada la millor! I de la mateixa manera que no hi ha veritats absolutes, no hi ha solucions màgiques.

Aquest govern, com qualsevol altre del nostre entorn (Vilanova, Sitges, Cubelles, Canyelles, Olivella, Vilafranca, Gavà...tots ells de diferents signes i amb diferents aliances) no és responsable de la destrucció de llocs de treball que s'ha produït durant tots aquests anys a casa nostra.

I tampoc és responsable de no poder-ne crear!

Què més voldríem que tenir aquest poder!!

Què més voldríem que de cop i volta poguéssim donar feina a les 3.223 persones que no en tenen a Sant Pere de Ribes!!

La vida de qualsevol col·lectiu humà (i Sant Pere de Ribes ho som) només es pot arribar a entendre si som capaços de mirar enrere per aprendre de situacions passades i no cometre els mateixos errors en el futur.

Però essent això cert, també ho és que cap col·lectiu pot viure sense mirar endavant.

Hem de mirar endavant! Tenim l'obligació política i moral de fer-ho!

Cal rectificar els errors que sens dubte hem comès!

Ens cal fer autocrítica!

I en canvi, no ens cal populisme, ni demagògia, ni maximalismes!

No és temps de mirar enrere, sinó més aviat de moure'ns cap endavant!

No és temps d'immobilismes! No ens podem quedar quiets!

La gent espera alguna cosa més de nosaltres, i hauríem de ser capaços d'oferir-los-hi!

És hora de fer un esforç de consciència col·lectiva. No ja d'unitat (com he dit abans), sinó de consciència!

Hem de pensar junts per poder treballar junts!

Hem de ser capaços de pensar junts en la gent per poder treballar junts per la gent!

Tinc l'esperança que ben aviat serem capaços de trobar les claus que ens permetin aconseguir aquest repte.

Unes claus que no només ens hauran de portar a disposar d'un pressupost, sinó també d'una agenda social i econòmica que determini com ha de caminar el nostre poble durant els propers anys.

No voldria acabar aquesta primera intervenció sense referir-me, tot i que sigui breument, a quatre qüestions que han estat i continuaran estant a l'agenda política municipal durant els propers mesos.

M'estic referint a la situació de l'empresa municipal Garraf Promocions, al projecte d'implantació del Parc Esportiu Decathlon, a la situació de la Casa de la Vila i a la necessitat de generar sinèrgies locals i comarcals per atreure quantes activitats econòmiques puguem amb la finalitat de crear nous llocs de treball.

Pel que fa l'empresa municipal Garraf Promocions, vull dir que és precisament ara, (quan hem iniciat el procés de la seva liquidació com a conseqüència de la crisi, que com tothom sap ha afectat de manera molt especial el sector de la construcció i de l'habitatge), que cal al meu entendre posar en valor la feina que des de la seva mateixa creació, quan Xavier Garriga era l'alcalde, ha portat a terme l'esmentada empresa.

Durant tots aquests anys, l'empresa Garraf Promocions ha posat al mercat un bon nombre d'habitatges socials a preus assequibles i ha contribuït també a generar processos de transformació de molts espais del nostre municipi, essent potser el més emblemàtic el de la Vinya d'en Petaca, i la UA1.

Tant l'alcalde Garriga en el seu temps, com jo mateix, ens podíem haver quedat quiets sense fer absolutament res en matèria d'habitatge social.

Però vàrem decidir que volíem incidir, que volíem actuar.

Ell en el seu temps i jo en el meu.

Nosaltres, al 1999, sense populismes ni demagògies, ens vam fer càrrec d'una empresa que aleshores estava en fallida per motius similars als d'ara.

L'empresa va remuntar el vol i, com he dit, ha estat un instrument vàlid per desenvolupar polítiques locals d'habitatge fins que la crisi, com ha fet amb tantes altres empreses del ram al municipi, a la comarca i al país, ha caigut.

Finalment i davant el fet que un grup polític hagi enviat a la Fiscalia anticorrupció un informe de la Sra. Interventora Municipal sobre la gestió de l'empresa, vull ressenyar que tant aquest alcalde com l'equip de govern estem extraordinàriament tranquils sobre el particular, sobretot i especialment perquè si l'autora de l'informe hagués trobat motius per portar les seves pròpies conclusions a la fiscalia, és a dir, si hagués detectat alguna il·legalitat, estem segurs

hagués estat ella mateixa qui ho hagués fet en compliment del seu deure com a funcionària pública, cosa que no ha fet en cap moment.

Aquest simple fet posa al meu entendre de relleu la finalitat política i mediàtica amb que s'ha actuat.

Pel que fa els altres tres temes que he esmentat...

El projecte d'implantació del Parc Esportiu, associat a una botiga de l'empresa Decathlon segueix endavant.

És cert que les eleccions al Parlament de Catalunya del passat 25N i els canvis que s'han produït al govern de la Generalitat de Catalunya han provocat una certa aturada, doncs algunes qüestions relacionades amb el projecte han de ser consultades tant amb la Comissió d'Urbanisme, com amb el Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

Tot just va prendre possessió del seu càrrec, vam demanar reunir-nos amb el nou Conseller, Santi Vila i amb el nou President de l'INCASOL, Sr. Damià Calvet, bon coneixedor del projecte doncs quan era Secretari General del DPTOP era amb ell amb qui havíem parlat.

De la seva banda, Decathlon ens ha expressat que per ells aquesta és una de les grans inversions per les que aposten enguany és precisament la de Sant Pere de Ribes. Sens dubte, una notícia important pel municipi que tant de bo acabi fructificant com tots volem.

Pel que respecte la situació de la Casa de la Vila, val a dir que els serveis tècnics de l'Ajuntament ja treballen en la redacció del plec de condicions per adjudicar les obres de reparació de les patologies produïdes pels tèrmits, principalment a la segona planta de l'edifici, així com en d'altres espais, si bé en aquest cas amb molt inferior afectació.

D'altra banda, de les reunions mantingudes amb els grups polítics, han sortit diverses propostes (val a dir que hi ha gran coincidència en els plantejaments) que quedaran plasmades en un Pla Funcional de la Casa de la Vila, que s'encarregarà a tal efecte durant els propers dies i que servirà de base per a la redacció del projecte executiu amb el que s'adequarà la Casa de la Vila a les condicions d'accessibilitat i d'altres que amb les noves lleis han de tenir aquest tipus d'edificis.

Hi ha gran consens sobre el fet que les dependències de la Policia Local es quedin ja definitivament a Can Puig i que quan s'hagi adequat l'edifici, a la Casa de la Vila tornin els departaments d'Alcaldia, Oficina d'Atenció Ciutadana, espais per atenció al públic i espais per reunions dels grups polítics.

Pel que fa el Departament d'Intervenció i Serveis Econòmics s'estudiarà la millor ubicació possible en funció del projecte executiu.

Hores d'ara, val a dir que el cost de la reparació de les patologies serà d'uns 450.000€ aproximadament i l'adequació per fer l'edifici accessible i perquè compleixi el codi tècnic podria comportar una despesa superior al milió d'euros, si bé això dependrà del projecte executiu.

Amb la finalitat d'haver de sufragar la menor despesa possible amb fons propis de l'ajuntament, hem demanat subvencions al FEDER, PUOSC i Xarxa Barcelona per aquest projecte. El resultat d'aquestes sol·licituds l'anirem coneixent en les properes setmanes i mesos.

Finalment, vull així mateix ressenyar la importància que en temps de crisi té treballar de manera coordinada amb d'altres municipis de l'entorn per mirar de generar sinèrgies econòmiques amb capacitat de crear nous llocs de treball i noves fonts de riquesa.

En aquest sentit, NODE GARRAF és un gran exemple de cooperació entre municipis i és per això que vull reivindicar el paper que està jugant, a l'hora que apostar perquè en un futur tingui encara més protagonisme en l'àmbit econòmic de la nostra comarca.

Es tracta, al meu entendre, d'una eina eficaç i àgil que pot esdevenir decisiva.

Arribats a aquest punt i abans de donar la paraula als portaveus dels grups de CiU-ViA, UM9 i PP, voldria acabar la meva intervenció exposant quines seran les prioritats del govern per a les properes setmanes i mesos, les quals espero que compartim tots plegats o, si més no en la seva immensa majoria.

En primer lloc, durant els propers dies, el govern esmerçarà tots els esforços que calgui per assolir l'aprovació del pressupost municipal 2013, que a parer del govern (tal i com consta en el document de setembre de 2012) ha de continuar posant especial èmfasi en les polítiques socials (serveis socials, educació, ocupació, etc.), terreny en el que, donada la situació, no ens podem permetre cap pas enrere.

En aquest punt de la sessió s'absenta de la sala la Sra. Núria Mestres Casas, regidora de Convergència i un ió Via.

Pel que fa les inversions, el govern planteja que les prioritàries (a banda de les "inversions ordinàries" o de petit format com ara via pública, governació, informàtica, cultura, enllumenat, esports, etc.) siguin les adequacions de la Casa de la Vila i Can Puig.

La resta, hauran d'esperar millor ocasió, doncs no es podran realitzar a no ser que siguin costejades amb subvencions d'altres administracions.

Pel que fa la organització de l'Ajuntament, el govern es planteja, d'una banda, culminar els acords amb els treballadors de la Casa (conveni) i, així mateix, analitzar com i de quina manera es pot adequar la organització a les demandes ciutadanes i prioritats més importants.

Els temps de crisi reclamen també esforç, d'organització per ser més eficaços i eficients, sempre, com he dit abans, partint de la base del manteniment de l'actual plantilla de treballadors municipals.

Pel que fa els projectes relacionats amb promoció econòmica, ens proposem continuar treballant intensament en el projecte del Parc Esportiu, abans esmentat, així com en l'impuls d'altres projectes com el mercat municipal, Can Jove i l'autòdrom, que si bé actualment no sembla el millor moment per tenir èxit, cal continuar insistint, doncs són espais amb un gran potencial i que cas de concretar-se alguna inversió seria de gran importància pel conjunt del municipi i de la comarca.

Regidors, regidores, amics i amigues, acabo aquesta primera intervenció, conscient que deixo coses en el tinter, les quals, segurament podrem abordar durant el torn de rèplica.

I acabo, si m'ho permeten, amb una història real de la crisi. Una història nostre, de casa.

Fa uns dies em vaig trobar-me una parella jove del poble, als pares dels quals conec des de sempre, doncs som de la mateixa edat.

Els joves, tots dos amb estudis superiors, i amb un fill de dos anys, han hagut de tornar a casa dels pares perquè s'han quedat a l'atur i no poden mantenir-se per ells mateixos.

Em van explicar quina era la seva situació i em van dir..."ja sé que l'ajuntament no podeu fer massa per nosaltres, però el simple fet d'haver-nos atès als serveis d'ocupació i als serveis socials, ja ens ha fet veure que no estem tant sols".

Estic segur que a cada un dels nostres entorns més propers hi ha situacions com aquesta o similars, amb major o menor grau d'intensitat. És cert que, malauradament, no podem fer massa més del que fem per veïns com aquests, però no deixarem de fer-ho, com tampoc deixarem de pensar en com trobar altres possibles vies per ajudar-los.

Aquest és el meu compromís en aquesta hora difícil! Un compromís que estic segur que compartim i pel que lluitarem tots plegats durant l'any que ara comencem i fins el final d'aquest mandat que en el seu dia ens van donar els ciutadans i les ciutadanes.

Gràcies a tots i a totes.

Pren la paraula el **Sr. Lluís Giral Vidal**, regidor de Convergència i Unió i inicia la seva intervenció en el debat de l'Estat del Municipi.

Benvolguts alcalde, regidors i regidores, secretària i tots els assistents,

Ens tornem a trobar per tal de complir el que està establert al ROM que en el seu article 19 estableix que anualment es celebrarà aquest ple extraordinari de debat sobre l'estat del municipi amb aquest únic punt.

No ho fem només per exigència normativa, si no que des del nostre grup entenem necessaris els espais de debat públic, espais en que tots plegats fem una valoració de la situació, que ens haurien de permetre evidenciar els posicionaments de cadascú en vista a possibles acords i consensos per tal de trobar vies de solucions i millores als problemes dels ciutadans de Sant Pere de Ribes. Entenen que aquest és un espai de debat i que n'hi hauria d'haver-hi molts més dels que hi ha.

En aquest sentit és oportú fer periòdicament un balanç global de la gestió del govern. Fer una visió global que els plens ordinaris no ens permeten realitzar. Per fer aquesta visió global no podem deixar de tenir en compte que l'acció de govern està condicionada per la situació econòmica de crisi global i per les decisions de administracions superiors, però no és menys veritat que les decisions del propi ajuntament incideixen de forma molt important en les conseqüències finals sobre el ciutadà.

Per preparar la meua intervenció d'avui he revisat el text que vàrem exposar al darrer ple de l'estat del municipi al novembre de 2011. M'ha vingut al cap la famosa pel·lícula protagonitzada per Bill Murray, el "dia de la marmota", en que el protagonista s'anava trobant repetidament en el mateix dia una i altra vegada, amb petits canvis, però sense sortir de la mateixa situació.

Des del nostre grup tenim una impressió global de que el nostre ajuntament fa molts anys que està en una dinàmica de funcionament donada per la inèrcia. L'anar fent que li dona una estructura funcional en que els professionals exerceixen les seves obligacions, en la majoria de casos, perfectament. Una inèrcia que esdevé correcte en el dia a dia en la major part de les situacions, però que no suposa en la majoria dels departaments, cap pas endavant que permeti al ciutadà veure millores o una dinamització en els serveis que rep. Una estructura de 260 treballadors pot donar més de si, però calen objectius clars i projectes engrescadors. Aquesta inèrcia tampoc s'ha superat per evitar els grans problemes que se'ns presenten en endavant com és el gran deute que deix Garraf Promocions del que més endavant parlaré.

Permeti'm dir-los-hi, que des del nostre grup tenim la sensació, o inclòs podria dir el convenciment, de que el govern està assentat en aquesta inèrcia per propi convenciment de que la seva llarga experiència els hi dona un plus en la seva gestió i un plus de raó per sobre de les propostes que vinguin dels altres grups del ple i, el que és més greu, dels ciutadans. Per dir-ho d'una altra manera: el govern del senyor Blanco se sent seu aquest ajuntament, i qualsevol canvi que pugui ser indicat des de fora, entra en contradicció amb la seva llarga i pel grup socialista indiscutible, gestió, i per tant els costa molt d'acceptar qualsevol canvi ja que es veu com un trencament.

Aquest posicionament d'immobilitat del govern es veu en la gestió de l'ajuntament i per suposat, en qualsevol intent de pactar uns pressupostos o un pla de treball, al menys amb el nostre grup. També és la causa de falta de reacció davant situacions molt problemàtiques, em refereixo a les quotes urbanístiques de la rambla del Garraf, o de la no aprovació dels comptes de Garraf promocions on vàrem viure un dels pitjors capítols de l'any amb un alcalde només capaç de rentar-se'n les mans, incapaç de reaccionar i exigir la correcció dels documents presentats a l'empresa CQ que els havia gestionat incorrectament.

Trobaríem molts altres exemples: les respostes a les preguntes dels plens, els intents de debatre les taxes, la discussió en prioritats dels serveis, la demanda dels ciutadans en el tema del ball de cap d'any, etc. Se'ns mira tots els que no som ells, des de dalt, per sobre l'ombro.

Un altre tema que estaria en aquesta línia és la gestió de les antenes de telefonia mòbil. S'està eternitzant. No es parla amb els grups que representem els ciutadans a l'ajuntament, és una llàstima perdre l'ocasió de fer-ho bé. No hi veiem voluntat, sinó ganes d'allargar-ho i que la gent se n'avorreixi.

Feta aquesta prèvia anem a fer un anàlisi de l'estat del municipi i de la seva evolució en el darrer any:

S'han d'analitzar els aspectes externs a la gestió de l'ajuntament:

Seguim vivint una situació de crisi global, una crisi financera que ha reduït el moviment de diners que es generava des del sector empresarial o per la pròpia administració. S'ha evitat la generació de riquesa i sobretot i el que és més indicatiu, s'han destruït nombrosos llocs de treball. Al nostre municipi es concreta en una dramàtica xifra d'aturats de 3155 persones, un 27% de la població activa, (dades mitjanes de l'any 2012, font IDESCAT).

Coneixem que aquesta situació genera una alta demanda a nivell de suport a les famílies en la seva activitat i necessitats diàries a curt i a llarg termini. En aquest sentit voldria reafirmar que des del meu grup entenem (tal com hem dit en diverses ocasions), que en la planificació pressupostària s'hauria de "blindar" l'aportació (entesa com a reserva) econòmica que des de l'ajuntament es fa per intentar ajudar a les persones que més ho necessiten. L'Alcalde abans parlava de full de ruta. Nosaltres entenem per blindar entenem que aquesta aportació no hauria de ser moneda de canvi d'acords entre grups, si no feta a partir de la reflexió i la valoració de les dades i la seva evolució, tant des d'un punt de vista econòmic com d'actuació. En aquest sentit cal agrair la informació que des dels serveis socials s'ha posat sobre la taula, tant per la demanda d'aquest ple, com en l'anàlisi del pla local de serveis socials que ens han permès tenir una visió global de la situació.

A part de les necessitats en el que seria despeses de l'ajuntament, no hem d'oblidar que aquesta situació econòmica de crisi incideix de manera molt important en els ingressos. La pràctica eliminació d'ingressos en el capítol 2 lligats a l'activitat immobiliària seria el punt més evident, repetit i amb poca previsió de canviar a curt termini.

No volem defugir de parlar de la reducció d'ingressos procedents d'altres administracions o causades per gestions fetes fora del nostre ajuntament. L'increment de quotes de les llars d'infants o del rebut de l'aigua en són els dos exemples més punyents. En nombrosos plens hem discutit les causes i la motivació política que han obligat a aquestes diferents situacions, i no ens hem posat d'acord i crec que no ens hi posarem ara. Però des del nostre grup si que hem volgut diferenciar la resposta política a aquestes decisions externes, de les decisions que s'han hagut de prendre en el ple per tal d'assumir amb els menors efectes aquestes situacions.

Aspectes interns de la gestió econòmica de l'ajuntament.

Pel que fa a la gestió econòmica l'any passat em referia a les Motxilles internes que afectaven de gran manera la situació del nostre ajuntament i del nostre municipi. En el balanç d'aquest any trobem les mateixes que anomenàvem l'any passat i unes quantes d'afegides:

Un tema que venim arrossegant de manera sorprenent és la incapacitat per cobrar les quotes urbanístiques de la construcció de la segona i tercera fase de la rambla del Garraf. Poseu-vos-hi ja. És bàsic. Son 3 milions d'€ que l'ajuntament ha pagat ja i que no pot cobrar. No s'han girat els rebuts degut a que els propietaris, els que han de pagar la urbanització, no tenen la planificació urbanística. Com es va caure en el mateix error en la tercera fase després de patir-ho a la segona fase ????. Ho hem demanat repetidament. Ha de ser una prioritat. En una quantitat més petita però passa el mateix amb el carrer Nou.

Parlàvem l'octubre del 2011 de la reducció de despeses. Segueix la poca valentia en aquest sentit i sobretot s'ha de quedar bé amb les seves bases. Poca valentia en prioritzar i immobilitat davant dels canvis. Poca capacitat de marcar objectius clars que augmentin la eficiència en la gestió municipal com s'ha referit anteriorment i en aquest sentit la reducció de despeses s'ha de basar en uns objectius clars.

En aquest any i mesos s'ha vist una reducció en la contractació de serveis externs. Forçada per la situació de falta d'ingressos i perquè no dir-ho, la pressió de la oposició s'han reduït serveis que han estat assumits pels treballadors de l'ajuntament. Pensen que aquesta línia és la que s'ha de conservar.

Es manté però una estructura política important amb un cap de gabinet d'alcaldia en el que nosaltres no hem estat mai d'acord, i que encara no veiem que aporta a la gestió del municipi, més enllà de un suport clarament polític al govern. El pacte de govern va incloure una regidoria a dedicació complerta per ICV, malgrat aquesta despesa, el govern continua essent dèbil. Sempre ho han criticat.

Un aspecte molt necessari pel municipi és la dinamització econòmica. Estem en la mateixa situació: molt soroll i pocs resultats. L'acció per facilitar la ampliació de Decathlon va

ser un bon exemple d'una actuació conjunta de tots els grups per tirar endavant un projecte, però poques notícies han tingut, fins avui cap. El que si sabem és que dels llocs de treball que es van publicitar ràpidament, de moment res de res.

Un gran exemple de dinamització econòmica que hem viscut darrerament és la demanda que va fer l'alcalde als gestors de la finca de Solers. Ell mateix els va proposar què demanessin una ampliació d'usos per incorporar el joc entre altres activitats, en el ple se li va negar perquè els tècnics van fer un informe justificadament negatiu. Naturalment la sorpresa dels gestors va ser majúscula. Mala feina. Així els ciutadans i els emprenedors econòmics ho tenen molt difícil. Ens arriben moltes queixes en aquest sentit, vostè Sr. Alcalde, ho ha remarcat com un punt prioritari, i en canvi els arriben moltes sensacions negatives dels processos de demandes de llicència d'activitats i de qualsevol inversió que es vulgui fer en el municipi: lentitud, falta de reacció, i d'interès de responsables polítics i també de responsables tècnics. Francament, creiem que és un mal crònic del nostre ajuntament que s'hauria de reconèixer, analitzar i intentar solucionar. En aquest moment més que mai.

Aniria bé de tant en tant saber que s'està fent en el nostre municipi.

En un dels darrers plens vàrem iniciar un interessant debat sobre la revisió del pla general. És un debat que hauríem de continuar. Des del nostre punt de vista cal un anàlisi intens de les limitacions actuals del pla i de les problemàtiques que això genera. Ho venim dient fa temps. Des d'uns objectius consensuats cal valorar les modificacions en el tema d'usos que siguin necessàries. Creiem sincerament que la situació actual no és bona, i genera confusió i sobretot excessiva personalització en la valoració dels nous projectes.

I parlant de motxilles que arrosseguem i arrossegarem no podem obviar Garraf promocions. Se n'ha parlat molt darrerament. S'ha embolicat molt. Però deixeu-me fer tres reflexions al respecte:

- No es pot negar que la situació financera global ha evitat el finançament dels possibles compradors dels habitatges, però tampoc es pot negar que la gestió encomanada a l'empresa CQ consultors, avalada per el govern municipal, no ha estat bona. El principal moment va ser quan es va tirar endavant el concurs a l'empresa constructora sense haver pactat sòlidament el finançament amb les entitats bancàries. A partir d'aquell moment ha estat impossible tirar enrere i reaccionar amb lògica.

- A hores d'ara el tema és molt important. Molt preocupant. Es van prendre unes decisions que després dels resultats tant negatius suposaran una càrrega econòmica per temps, el finançament de l'Ajuntament està al límit i amb gran causa de 5 milions d'euros està provocat pel deute de Garraf Promocions. Un endeutament que condicionarà la gestió del govern, i per tant els serveis als ciutadans, d'aquesta i de properes legislatures.

- UM9 ha pres la decisió de tirar el tema a Fiscalia. Una decisió que van tirar endavant de forma individualitzada buscant un protagonisme en els mitjans de comunicació. No critiquem la decisió. Nosaltres vàrem entendre que abans d'anar a fiscalia calia afinar, calia separar el gra de la palla, i concretar la demanda, per això demanàvem una auditoria externa. No va ser així, cap problema. Estem en el punt que estem i hi ha el que hi ha. El que no compartim és la decisió de desentendre's del procés de liquidació. Els efectes d'aquest procés poden ser molt importants per l'ajuntament. Quedar-se fora és voler escapar d'un procés dels que la vostra formació n'ha format part fins ara. Cadascú en el seu paper, però se'n formava part. La dimissió dels membres de UM9 del consell d'administració cinc minuts abans de la liquidació de l'empresa és un acte, si m'ho permeten, com a mínim sorprenent.

Més enllà dels temes més implicats en la gestió econòmica hem de parlar de la qualitat dels serveis.

En aquest sentit l'estat del "patrimoni" municipal n'és un exemple: el local, el teatre de Les Roquetes, Can Pau Roig, i darrerament, l'edifici de l'ajuntament. He sentit varies persones de mitjana edat: aquest ajuntament ja no el tornaré a veure obert". Francament no és tant el que es diu com el sentiment de: tristesa ?, desànim ?. La gent sent un cert abandó per part de la principal institució municipal. I això és preocupant, no són primeres necessitats, però són símbols. La reacció del govern amb les protestes del ball de cap d'any, és un dels exemples que abona aquesta sensació. I això s'ha de treballar per evitar-ho. Potser no hi ha diners, la

gent ho pot entendre, però que d'un any a l'altre els temes quedin en un calaix, això s'interpreta com una inhibició per desinterès.

Quan parlo de gent probablement no englobo a tothom, possiblement es podran excusar de del govern en estadístiques. Si no volen veure el problema, vostès mateixos. Però aquesta sensació hi és.

L'edifici de l'ajuntament ha de ser una prioritat en les inversions. La situació que vivim possiblement no permet una reacció ràpida, però no hem de parar en el projecte. Tota la col·laboració que vulguin, però no parin. El que ha comentat l'Alcalde de fer una comissió ha sonat a allargar el tema. Hi ha decisions que ja s'han pres i hi ha coses que es poden anar tirant endavant

Tenim la sort de viure en un municipi de gent dinàmica, de gent acostumada a sortir al carrer a treballar i a gaudir dels seus pobles. Aquests dies ho veurem a les festes majors de St. Pau i Sta. Eulàlia, i ho veiem en l'alt nivell d'associacionisme cultural i de solidaritat del municipi. La paraula pot ser dinamisme, o trempera si voleu. L'ajuntament hi ha de participar, amb diners o amb ganes. No ho veiem, més aviat la sensació envers l'ajuntament és la contrària.

Un altra aspecte que des del nostre grup sempre hem insistit és el de les urbanitzacions. Nosaltres hem defensat que cal anar progressivament a la seva recepció, escoltant als veïns i treballant amb esforços comuns. No tenim pas una evidència que es segueixi aquest camí. Al contrari. El ciutadà s'ha de sentir integrat en el seu municipi i les seves institucions, en els seus serveis. Veure com es degrada el seu entorn, i que en el moment que es vol arreglar sorgeixen més problemes que col·laboració per part de l'ajuntament, només provoca que es tingui una sensació de "ciutadà de segona". El partit socialista va proposar en les eleccions una "regidoria d'urbanitzacions". No només no s'ha fet, sinó que no hi ha regidor específic d'urbanisme, dificultant el contacte amb els veïns. Creiem que és un tema que ha de millorar.

Fet aquest anàlisi posem de manifest una manca de qualitat en la gestió provocada per l'activitat interna i per condicionants exteriors. Per planificar, per millorar aquesta gestió té un paper molt important els pressupostos. Hem estat amb pressupostos prorrogats durant tot l'any 2012. El govern ha estat incapaç de consensuar propostes, o simplement no ha volgut posar sobre la taula temes que sabia que hauria de debatre si o si. Parlo de l'estructura política, de prioritats que no vol canviar, entre altres. Nosaltres no hem vist na voluntat de consens, potser si amb altres grups, però no amb nosaltres.

Ara tenim un altre any per davant. Després de la meva exposició crec que haig de dir que la negociació ha de ser de intentar quadrar el números, però també, de millorar la qualitat en la gestió, de prioritzar realment els temes que ens condicionen de gran manera i que ja he anomenat. Cal marcar objectius clars.

Com sempre estem oberts a parlar amb el govern i amb tots els altres grups municipals del ple, així com amb els ciutadans del municipi.

Per acabar, he llegit aquests dies el concepte de pacte de gestió en font al pacte polític per definir pactes entre grups diferents en molts ajuntaments del nostre país. Es pot interpretar de moltes maneres, però la situació que vivim, la debilitat del govern, la manca de projecte i dinamisme del partit majoritari ens ha de fer pensar en un "pacte" que prioritzi la gestió, buscant l'equilibri i el respecte amb els posicionaments polítics de cadascú. No ens podem permetre gaire temps més la situació actual d'immobilisme i incapacitat real de reacció. Esperar les properes eleccions és una possibilitat, però posar-nos a treballar seriosament per una alternativa és una necessitat potser més important del que ens pensem.

Per acabar el nostre poble està dins d'un país i d'una nació que en aquests moments viu projectes importants, demà el Parlament aprovarà un pacte de sobirania i el nostre poble no ha estat exempt d'aquest debat. Vol celebrar el civisme hagut en tot aquest debat en el nostre municipi, en tots els actes que s'han produït i la qualitat en el debat generat. L'Ajuntament s'ha quedat una mica al marge, cosa que pensa ha estat una llàstima.

Gràcies

Pren la paraula la **Sra. Anna Gabaldà Felipe**, regidora d'Unitat Municipal 9 i inicia la seva intervenció en el debat de l'Estat del Municipi.

Bon tarda a tothom,

Sabiem i entenem, que en la intervenció que faria l'alcalde, la crisi i les accions contra l'estat del benestar que patim ocuparien un lloc destacat donat que aquestes, com bé s'ha dit, són raons importants i com no meritòries de molts dels problemes que té plantejats el nostre municipi i de les tragèdies personals i col·lectives que patim.

Tot i que tenim un posicionament ideològic i proposem una resposta diferent, coincidim amb ell i amb l'equip de govern no solament en la defensa del estat del benestar sinó també en contra de les retallades a la que un dia i altre també ens estan sotmeten. Aquest coincidir es materialitza en el posicionament que fem entorn a mocions i entorn a propostes que es concreten a la taula de plens.

Ara bé, sense treure ni un xic de importància a aquestes raons, pensem que hi ha un dia a dia a l'Ajuntament, del qual la governabilitat no solament és protagonista sinó responsable.

Ho hem dit una pila de vegades i avui desgraciadament ens veiem de nou obligats a repetir-ho. El debat sobre l'estat del municipi, fruit del consens i la voluntat democràtica dels grups polítics incorporada en el ROM del nostre Ajuntament, no és cap tonteria que haguem de celebrar perquè està així fixada en el calendari o per simple obligació. Pensem que té la voluntat de confrontació política, de poder posar a debat no solament allò que l'equip de govern voldria fer (per això ja té el pla de mandat i el seu moment per a fer-ho) sinó radiografiar el municipi, concretar-ne les seves necessitats i saber quina resposta s'està donant. Juntament amb el debat de les ordenances i dels pressupostos, el debat d'avui seria o hauria de ser un instrument vàlid per veure no solament com estan les coses sinó (com es diu popularment) per posar a caldo l'acció de govern.

La manca de debat sobre els pressupostos, la manera com es va dur i negociar les ordenances amb mercadeig inclòs, pensem són una mostra de la decadència política en la que ens movem.

Una decadència que per altre costat és observada no solament en la governabilitat del nostre Ajuntament, sinó en el dia a dia de qui té les responsabilitats concretes de donar resposta als reptes que tenim com a municipi, a les necessitats dels seus ciutadans i als problemes en els quals estan immersos molts dels nostres veïns i veïnes.

Una decadència, digui el que digui el Sr. Alcalde, reflectida en l'abandó premeditat del patrimoni comunitari de Sant Pere de Ribes.

El tancament de portes de la casa de la Vila, per més atacs tèrmits de que ens parlin, és el resultat també de la seva mala gestió. No ens enganyem, ni pretengui enganyar a ningú, els tèrmits han fet la seva feina perquè vostè, vostès, el seu govern no han fet la seva: La de vetllar pel manteniment del patrimoni i en aquest cas concret per la nostra Casa de la Vila. Després de 18 anys de govern situar les responsabilitats en governs anteriors no és sinó un gest covard, malintencionat i alhora una estratagema per no assumir les responsabilitats que li pertocuen. I la seva responsabilitat era vetllar pel patrimoni primer i donar la resposta adequada després. I no ha fet ni una cosa ni altre. I no ho ha fet per diferents raons i comportament que avui adquireixen una importància gran:

- Prepotència, poc estima al que és de Ribes i una manca total de projecte polític pel municipi.

- Prepotència, tant en les formes com en el fons. Prepotència en la proposta dels seus mal anomenats projectes socialistes. Prepotència en la consideració de les propostes d'altres i prepotència en la manera de gestionar. Una prepotència que ha anat cultivant al llarg dels seus mandats mentre l'olla bullia i li ho ha permès. I que avui, per causes de conjuntura econòmica, se li gira en contra i l'impossibilita d'arribar a qualsevol acord amb la resta de grups municipals.

La fallida de Garraf Promocions, vol recordar al Sr. Alcalde que quan UM9 va crear l'empresa Garraf Promocions estava gestionada pels serveis de l'Ajuntament, la fallida d'aquesta empresa no ha estat només per la crisi, sinó per la mala gestió de l'empresa que la portava. Vol dir-li que les auditories de les quals se'ls acusa de no haver-ho tingut en compte,

en aquests moments tal i com estan les coses, pensen que les auditories es fan sobre els comptes legals bàsicament.

La acusació de no formar part de la liquidació de l'empresa, vol aclarir que és mentida. El seu grup en molts Consells d'Administració van dir que no formarien part d'un procés de liquidació fins que no s'aclarissin els comptes, per la qual cosa no vol que se'ls acusi d'haver tingut un posicionament de cinc minuts abans perquè és mentida. El seu grup portava molt temps denunciant que les coses no s'estaven fent bé en aquest Consell d'Administració i ningú s'hi afegia, davant d'aquests dubtes.

La fallida de la promoció de vivendes socials, les dificultats de sortida del mercat municipal, l'escalada impositiva i fiscal del nostre municipi, el deplorable estat en que tenen el Local, el teatre de les Roquetes i la majoria de locals públics, la fallida de Ràdio Ribes, de la revista municipal el Montgròs, la pèrdua del CAP a Ribes, l'ampliació del CAP de Roquetes, la gestió dels conflictes en les antenes de telefonia mòbil, no són el resultat solament de la crisi econòmica i altres afers conjunturals sinó del seu mal govern.

I aquesta és la veritat, li agradi o no. Ni tèrmits, ni crisi, ni la dolenta dreta, ni la perversa Um9 tenen la culpa dels seu llegat d'abandó, de l'estat en crisi en que té sotmès el municipi. Tanta prepotència li ha fet molt de mal a vostè i de retruc, com no, a tot el municipi. Una mica de humilitat li hagués anat bé no solament per sumar complicitats i sinèrgies, sinó també per entendre que darrera ets tèrmits, darrera la crisi, darrere el dolents que són els altres solament s'hi troben les excuses de mal pagador i les irresponsabilitats de qui tants anys en la cadira solament han dibuixat un mapa de realitzacions desolador.

Perquè desolador és el panorama municipal pel que fa a serveis: Fora de les biblioteques que per sort vostè no ha administrat doncs ara serien tancades, en el municipi no hi tenim cap servei en cultura, cap local municipal en condicions per fer-hi activitats de música, de teatre, de cultura, etc., i algunes sales, com la de les dependències municipals de les Roquetes, les mostres de deteriorament són més que evidents alhora de fer-hi algun acte.

Avui, sense la voluntat i l'esforç de les entitats, aquelles mateixes que el seu govern maltracta no solament en retallades, sinó en nega'ls-hi la complicitat que qualsevol govern en dos dits de front faria. Sense elles aquest municipi seria un desert total pel que fa a l'activitat social i cultural. Deixi fer i procuri posar les condicions, els ajuts, les complicitats i les facilitats que calen perquè almenys qui està treballant per el poble ho pugui fer sense traves, ni complicacions, ni imposicions oficials. Si ho fan, com a mínim deixin fer. Que el poble no es mereix tant desert cultural i social i tant local tancat i apunt de caure.

A més de la prepotència els dèiem que la poca estima pel poble és també un reflexa del seu mal govern. Perquè poca estima és mantenir el Local com el tenen vostès, per tot el que representa i per tot el que es necessita. Però la seva poca estima pel poble també es manifesta la tala d'arbres inútil i costosa que han fet, en la reformulació de les fonts de les nostres places, en com en matat Ràdio Ribes, El Montgròs, i qualsevol iniciativa que no portés d'origen el vostre segell.

Si de veritat estimen aquest poble, deixin de governar d'esquena a la realitat social que conforme el nostre municipi i arremanguem-vos les mànigues que falta fa.

- millorar la neteja dels nostres carrers,
- Adequadament i millora de l'enllumenat públic de les nostres viles
- millorar el sistema de recollida dels residus,
- millorar la gestió dels espais públics.

Després d'haver convertit la política municipal en un taulell de propaganda, en un titular de diari, on ja ningú es creu el seus projectes: allò que s'havia de fer a Solers, a l'autòdrom, a la zona sociosanitària. Bla, bla, bla, ara observem com el seu govern municipal ventila cada setmana promocions econòmiques, enteses amb emprenedors, o fins i tot retrata els seus regidors venen solidaritat.

Fets i notes que solament dibuixen la seva manca de projecte polític. El seu no saber que fer més enllà de continuar en el govern. I aquest continuar en el govern, mantenir la cadira com normalment és diu, té un preu pel municipi massa alt.

La seva incapacitat de trobar complicitat per aprovar el pressupostos solament és comparable amb la frivolitat d'haver aprovat unes ordenances en un acte de mercadeig públic fet en seu de ple municipal. Una frivolitat que tot representar un augment dels impostos municipals no es tradueix en res d'important per donar resposta a les necessitats socials del municipi.

El seu discurs contra les retallades, pel bé socials, pel manteniment de la cohesió social, per donar resposta a les nostres necessitats és solament això discurs, paper mullat que no es concreta en cap acció política important o si més no interessant en la que ens hi podem sentir identificats i a la qual donar-hi suport. Són capaços d'omplir els plens municipals de mocions i mocions sobre temes socials, però incapaços de donar resposta política (més enllà de la puntual i protocol·lària) a les necessitats que avui tenim al municipi: gent que dorm al carrer, que li perilla la seva vivenda, que ha perdut el treball, etc. Una llarga llista de tragèdies personals, familiars i col·lectives que necessiten anar molt més enllà de on ara arriben els nostre serveis socials. Una llarga llista que sacseja des de les polítiques de despatx fins els mateixos fonaments de la nostre representació pública i política.

La realitat social i política del nostre municipi descriu una manca total de projecte polític, de propostes davant els reptes que una situació de crisi i d'atur estan generant dia a dia i de manera tràgica en el nostre veïns i veïnes. La seva manca de lideratge és total. La planificació no existeix. No hi ha pla de mandat ni cap voluntat ni proposta política que ens permeti saber cap a on volen anar. Cap a on volem conduir les potencialitats d'aquest municipi.

Comencen a ser cada cop més les veus que públicament es pregunten de que serveix pagar impostos, de que servei mantenir un govern municipal i una estructura política municipal que si l'acció de govern no es tradueix ni en respostes ni en serveis. I això, vostès ho saben molt bé i si no ho saben els hi diem, té el risc no solament de qüestionar l'acció política i el mateixos polítics sinó també de apropar la ciutadania a discursos populistes, xenòfobs i autoritaris. Un perill, que en època de crisi, de tensió social i de dificultats, no ens poden permetre i al que hem de saber donar resposta.

Ja n'hi ha prou de fotografiar-se amb emprenedors, de passejar-se per fires i de parlar de promoció econòmica. El que calen són fets damunt la taula de debat polític d'aquest Ajuntament, el que ens cal són propostes de dinamització econòmica, programes d'actuació, idees, voluntats i bons propòsits. En matèria de medi ambient, de patrimoni cultural, d'habitatge, d'urbanisme, de promoció econòmica, de suport i cohesió socials,

Però. clar, això vol dir governar. I això a vostès els queda lluny. A vostès ara per ara l'únic que el preocupa és com fer quadrar uns pressupostos sense canviar res. I esperar, esperar que la cosa s'arregli. com fa el Rajoy i tots aquells que creuen en una solució dins el propi sistema que ena ha dut on estem. Tots aquells que participen d'una cultura política que els permet ser feliços ocupant càrrecs públics sense fer res.

Vostès mentre no pleguin, són govern. I no els hi demanem altra cosa que el que pertoca: governin. Governin, governin per fer possible trobar la resposta a les necessitats i a les voluntats del nostre municipi i la seva gent.

Governin, perquè calentar cadires avui per avui i tal com està tot a més de poc rendible és immoral.

Gràcies.

Pren la paraula el **Sr. Javier Rodríguez Méndez**, regidor del Partit Popular iniciant la seva intervenció en el debat de l'Estat del Municipi.

El grupo popular ha demostrado en este último año ser una oposición responsable votando a favor propuestas importantes para el municipio consensuadas con el equipo de gobierno, como son las ordenanzas fiscales, o la modificación de presupuesto de julio, etc.

Nuestro apoyo siempre estará condicionado al buen hacer del Ayuntamiento, que ya de paso les recuerdo que es de todos los ciudadanos de Sant Pere de Ribes y no sólo de unos pocos.

Entorno a este ayuntamiento y a sus decisiones debe girar la mejora de las condiciones de vida de nuestros ciudadanos. Y una de las decisiones más importantes que ha de tener un equipo de gobierno es elaborar los presupuestos municipales.

Una propuesta que brilla por su ausencia en estos dos últimos años y que se prometen complicados debido especialmente a la situación de la empresa municipal Garraf Promocions de la cual se ha hablado largo y tendido en este plenario y el problema es por todos conocido.

Sobre Garraf Promocions el Alcalde sólo lo ha achacado a un tema de crisis y al parecer algunos piensan que podría darse también por una mala gestión de la misma.

Por esto nosotros queremos resaltar el inmovilismo de este equipo de gobierno respecto a la confección de los presupuestos. Se han paralizado de forma drástica las negociaciones, por lo menos con nuestro grupo. No se nos ha ofrecido ni una nueva idea para señalar una luz en el horizonte sobre la oscuridad que está viviendo el municipio y que como decíamos con su parálisis se está sometiendo a Sant Pere de Ribes a una inacabable siesta de sopor.

Por nuestra parte no perdemos la esperanza de que se presenten unos presupuestos en condiciones para poder debatirlos y así poder dar salida a los problemas básicos de la población que no son pocos como ya se ha comentado en este plenario.

Sabemos que los presupuestos son la pieza clave en la vida municipal y desde luego nosotros hemos colaborado activamente hasta que llegó la ya mencionada parálisis de las negociaciones. Desde aquí les invito a retomarlas.

Hemos rehuido sistemáticamente de la gresca y la confrontación intentando buscar puntos de encuentro que ahora parece ser se han diluido. Supongo que sus razones tendrán, pero de momento nosotros las desconocemos.

Queremos resaltar que el grupo municipal del Partido Popular no es un grupo de protestas sino de propuestas, ya que una protesta sin propuesta no conduce a ningún lugar. En más de un pleno han quedado patentes nuestras iniciativas, algunas aceptadas y otras denegadas, pero las ha habido.

Creemos que el problema más acuciante, el más dramático, el que más requiere esfuerzo por parte de todos y que constituye una verdadera emergencia social es el paro. Sabemos que nuestro municipio está en la cabeza del porcentaje de parados de la comarca. Y es que el problema del desempleo lejos de atajarse en Sant Pere de Ribes se agudiza de forma alarmante diariamente.

Nos preocupa también el desmantelamiento del pequeño comercio, de bares y restaurantes y la compleja situación de algunas empresas radicadas en nuestro municipio. Poco a poco van desapareciendo algunas y las de nueva apertura su futuro es más que incierto.

En un momento tan delicado como este, todos los grupos políticos deberíamos ir de la mano en la defensa de la actividad y el empleo de nuestros emprendedores y empresas. Es necesario y lo decimos con todo el convencimiento, que ahora más que nunca, esta corporación esté unida. Que todos nos volquemos en buscar soluciones, propuestas e iniciativas que sirvan para generar empleo, aunque cada uno lo haga desde su posicionamiento político, faltaría más!

Procuramos desde el grupo popular hacer un análisis de la situación de los ciudadanos de Sant Pere de Ribes, de las sombras que nos acechan y las alternativas que hay. La ciudadanía necesita respuestas y no excusas. Necesita expectativas y no lamentos porque tenemos muchísimas personas desempleadas y el ciudadano espera y necesita que se hable de esto abiertamente.

En otro orden de cosas, decir que la alcaldía siempre ha de ser un referente para la propia vida ciudadana, pero en estos últimos tiempos ese sentimiento ciudadano de que su Ayuntamiento es una institución útil y solvente se ha ido diluyendo. Se palpa constantemente en la calle y eso no es nada bueno, ni para el Equipo de Gobierno, ni para el propio Ayuntamiento.

Durante esta legislatura el Ayuntamiento de Sant Pere de Ribes se ha ido deslizando hacia el barranco de lo irrelevante y de lo poco trascendente, y hoy es lo que menos necesitamos.

Ya sabemos que hoy hay algo que lo cubre todo: la crisis. La crisis que atenaza, que desampara, que genera miedo e incertidumbre.

Familias que nunca habían tenido problemas económicos se encuentran en el paro y sin prestaciones. No saben o no sabemos qué va a pasar con ellos ni con sus hijos o incluso los nuestros. Quienes siempre habían sabido encontrar oportunidades se encuentran con todas las puertas cerradas.

En todo este contexto los ciudadanos esperan de los políticos soluciones, quieren explicaciones. Durante estos últimos tiempos el equipo de gobierno no ha sido capaz de dar respuesta a la mayoría de los problemas municipales.

La situación de crisis es tan profunda y distinta a cualquier cosa anterior, que deberían revisar las políticas municipales aplicadas hasta ahora. Hacen falta otras propuestas porque la situación es bien distinta y por lo tanto las actuaciones han de ser diferentes.

El problema es que ahora hace falta iniciativa e impulso y el gobierno de este Ayuntamiento parece carecer de rumbo y se ha instalado en la cómoda inercia e inacción. Porque inercia es exhibir como un gran éxito (por ejemplo) la instalación de un gran parque deportivo, impulsado por Decathlon y que a día de hoy parece que ha quedado para la próxima estrategia electoral, así como también la rehabilitación de la Casa de la Vila.

Inercia es seguir creyendo que se puede apoyar al pequeño comercio con las mismas estrategias de antes. Han cambiado muchas cosas y sobre todo ha caído la demanda, no es suficiente con poner dinero, sino que hay que coordinar acciones y planificar con rigor.

Y ya para acabar decirles que para nuestro grupo municipal del Partido Popular, gobernar es consensuar, es unir voluntades, gestionar los problemas y sobre todo no echar la culpa de su inacción a la oposición de este plenario.

Gobernar es disfrutar del pueblo y luchar por él.

Inicia el torn de replica el **Sr. Alcalde** dient, que sobre les diverses intervencions i perspectives les vol agrair totes, tot i que contestarà algunes de les fetes.

Algunes seran globals doncs si tots els grups de l'oposició diuen el mateix és que pensen el mateix.

Ell discrepa en el plantejament que diu que l'Ajuntament ha de buscar solucions a la problemàtica que en aquest moment tenen els ciutadans. Explica que aquesta problemàtica no bé determinat per aquest Ajuntament, els ciutadans tenen la mateixa problemàtica semblant a les que tenen altres municipis de la comarca i d'aquest país. No hi ha altra ciutat que tingui una situació substancialment diferent a la nostra, per la qual cosa la problemàtica i la solució no està en les nostres mans. Això ho diu tothom, però potser els grups de l'oposició deuen tenir raó quan es posen d'acord amb aquesta crítica. Planteja que potser és que no governen.

En altres coses no estan d'acord com l'acusació que es fa respecte que el Govern té la culpa de que hi hagi tèrmits en un edifici de més de 100 anys, Sra. Gabaldà, davant del discurs que està d'acord amb les polítiques socials, no entén com utilitza unes afirmacions, que no tenen res a veure amb allò afirmat anteriorment.

El Plantejament demagògic, quan vostès han governat en l'etapa democràtica durant la meitat del temps, que el manteniment és culpa de l'Equip de Govern és il·lògic, perquè podríem dir que la meitat de responsabilitat és seva. Ells no volen ser tan demagògics i per tant consideren que les problemàtiques estructurals són les que són i no són culpa de ningú.

Vostès parlen de prepotència, ell considera que es pot parlar de prepotència quan aquells que no representant en una majoria es pensen que tenen la veritat absoluta i la volen imposar més que no pas consensuar.

Quan parlen d'abandó d'equipaments, del Local, que aclareix a la Sra. Gabaldà, que van construir vostès malament i al cap de quatre dies d'estar construït es va deixar d'utilitzar perquè no complia el mínim de les condicions de seguretat i que per cert vostès tampoc vans ser capaços de trobar-li ni un ús adequat a la seva realitat.

Parlen de desert cultural, ell es pregunta en quin poble viu vostè Sra. Gabaldà, i la convida a passejar-se per les places i per diversos equipaments del municipi perquè vegi que hi ha una vida cultural pràcticament totes les setmanes, per tant el desert cultural al qual es refereixen, considera que no hi és, i a més, ignora en quin municipi viu la Sra. Gabaldà, perquè a Sant Pere de Ribes segur que no.

Vostès són d'aquells que dins de la política el que volen és desmuntar-la, evidentment la que no és seva. Són d'aquells que dins de la política, fan política i es queixen de la política, però no de vostès. Considera que és una manera estranya de fer autocrítica i d'entendre la gestió del que és públic.

S'equivoca quan afirma que Garraf Promocions estava gestionada pel propi Ajuntament, no és veritat. Creu, que abans de fer una afirmació d'aquestes característiques vostè com a regidora i portaveu d'un grup que ha governat 16 anys en aquest municipi hauria de prendre nota i mirar abans de fer aquestes afirmacions perquè les fa en públic i aleshores pot perdre la seva credibilitat i la de la gent que estava abans que vostè.

L'Alcalde explica que Garraf Promocions mai va estar gestionada per l'Ajuntament perquè no es permet, i perquè hi ha informes jurídics del Departament de Secretaria i d'Intervenció i saben vostès que no és així.

Pensa que més enllà de posar-se d'acord, amb l'objectiu d'ajudar la gent que ho està passant més malament, amb la resta de l'acció política, creu que difícilment amb el posicionament de prepotència es podran posar d'acord.

Demana que es busqui entre tots plegats aquells punts que els uneixen i amb els que estan d'acord, i que es deixin de banda aquells punts de desacord, potser val la pena que s'accepti la realitat.

Poden parlar que hi ha inèrcia per part de l'Ajuntament, però planteja que si decisions alienes a la voluntat del Govern representen que t'obliguen a fer una reducció del pressupost d'un 10% cada any, pensa que el que hi ha en molts casos és supervivència. Intenten salvar allò que consideren imprescindible, que és el suport a la gent que ho passa pitjor, i de la resta salvar el que es pot.

Ho diu el propi Conseller Mas- Colléll, pressupostos de supervivència. Si es considera que el que fa l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes és inèrcia, el que fa la Generalitat de Catalunya no sap el que suposa.

Hi ha alguns que agafen la política de les retallades i de deixar de prestar serveis, ells intenten aconseguir més ingressos, gestionar millor per continuar mantenint els mateixos serveis. En alguns casos de manera diferent, però intentant que aquells que més ho necessiten puguin continuar gaudint d'uns serveis que consideren imprescindibles, llar d'infants, biblioteques, espais públics.

Algú els diu que no fan res, que no es fan inversions, i exposa que les biblioteques, l'Aulari Blanc com escola d'adults, l'adequació del Centre Cívic, la posada en marxa del Mercat Municipal, que no és una activitat econòmica, la posada en marxa de la transformació de la Vinya d'en Petaca, la dignificació de Can Puig, i de la Casa del Terme, la plaça del Castell, el carrer Nou, la substitució dels contenidors, la plaça Lairet, les parades d'autobús, els camps de futbol, les dues pistes poliesportives annexes als pavellons de Ribes i Roquetes, el complex esportiu de l'Espai Blau, el carrer Agricultura.

Planteja que segur vostès tenen més elements per fer crítica, i segur que tenen raó. Segur que no ho fa del tot bé, ho ha dit en la seva intervenció, i segur que es pot millorar i segur que vostès pensen que ho podrien fer millor.

Creu que caldria fer, per tots plegats, quan es demana autocrítica en els altres, fer-ne un mateix. Haurien de pensar, per tots plegats, que s'ha fet. També s'hauria de pensar, per tots plegats, que alguna de les coses que no han sortit com es volia, quina part de responsabilitat en té cadascú.

Com deia, el Sr. Giralt, està molt bé que quan les coses vénen mal donades s'aixequin de la taula cinc minuts abans i es digui, jo no vull participar d'aquest afer, quan durant els últims vuit anys n'han participat de les decisions, però a última hora algú baixa del tren en marxa. Aquesta és una manera d'entendre la política.

Hi ha motxilles internes, però ells creuen que s'han de continuar mantenint els llocs de treball de l'Ajuntament. Altres persones consideren que el que s'ha de fer és quadrar els números peti qui peti, i si s'han d'acomiarar interins, doncs que es faci. Els és igual que la taxa de l'atur vingui determinada bàsicament per l'acomiadament de treballadors de la funció pública.

Creuen que mentre es pugui s'han de mantenir els llocs de treball de l'Ajuntament perquè tenen ciutadans que continuen estan necessitats de serveis.

Ho ha dit en la seva intervenció inicial, s'ha passat d'una realitat en que la gestió de l'Ajuntament estava feta per produir ingressos, i la realitat d'avui és que s'ha de donar suport a la gent que ho està passant malament. Però per donar suport es necessita gent per fer això, no només diners, i també se'ls ha d'acompanyar i fer-ne un seguiment, i això representa canviar prioritats, i potser ara els carrers no es netegen en la mateixa intensitat que abans, però és que hi ha més persones de serveis socials que abans.

El manteniment de l'enllumenat públic potser no és tant curós com voldrien, doncs potser sí, perquè s'ha hagut de renegociar els contractes de manteniment per poder destinar aquest estalvi a donar més ajuts a les famílies que més ho necessiten i donar servei i atenció a qui més ho necessita.

En alguns casos s'ha hagut d'incrementar la pressió fiscal, pel recalcul de les llars d'infants, però ha estat amb l'objectiu, que amb aquests majors ingressos es pugui ajudar i garantir l'accessibilitat a gent que d'altra manera no podrien accedir-hi.

Aquesta és la seva manera d'entendre-ho, és com ells entenen el servei al públic i la política que necessita aquest municipi.

Respecte al tema del pressupost els agradaria tenir xifres que els permetés continuar negociant el pressupost. No continuen negociant-lo perquè tècnicament no tenen la despesa de l'any proper. Això està condicionat per decisions polítiques de l'Estat i de la Generalitat que estan reformulant com s'han de fer els càlculs dels pressupostos municipals, per la qual cosa, mentre no es tingui aquesta xifra, que la donarà els serveis tècnics, difícilment es podrà continuar parlant.

Explica que la base política del pressupost és aquella que es va lliurar en l'últim trimestre del 2012. Aquesta és la seva base política que posa l'accent i prioritza el servei a les persones per sobre d'altres accions. Inclòs per sobre d'inversions i de capítol quatre de subvencions i ajudes, disminuint contractes i serveis propis de l'Ajuntament, la neteja o manteniment de l'enllumenat públic fins i tot el manteniment d'alguns equipaments municipals.

Hi ha qui entén que el consens és que l'altre accepti el que tu proposes, i ells entenen el consens, com que tothom cedeixi alguna cosa per intentar aconseguir l'eix central i buscar l'objectiu que uneix i amb el qual s'està d'acord, i buscar objectius principals deixant de banda altres objectius que no són per nosaltres el tram principal.

És cert que es tenen motxilles, ho ha dit el senyor Giralt, sembla que aquest és un ajuntament on el cost de l'estructura política, i creu que es diu com si hi haguessin 24 assessors polítics dels grups municipals i que fos una càrrega feixuga que econòmicament representés un desequilibri econòmic, però només fa falta que vostès comparin aquesta motxilla respecte la que tenen d'altres ajuntaments del seu propi color polític. Si això és el que ens separa per posar-nos d'acord amb el pressupost, molt poca importància li donen vostès al 98% de la resta del pressupost perquè això només representa el 2% del pressupost.

Els torna a oferir una vegada més el posar-se d'acord amb el 98% i deixar de banda aquelles petites discrepàncies que no canvien la situació perquè si no, no serà un pressupost consensuat, sinó imposat, segur que hi haurà coses en que tampoc es posaran d'acord, però creu en aquest moment que ningú vol un pressupost imposat perquè no ajudaria a la nostra gent i als nostres ciutadans.

Pensa que hi ha incongruència quan es diu que hi ha menys diners, que s'ha d'estalviar i prioritzar algunes coses, però que s'ha de continuar fent el mateix que l'any passat. Creu que val la pena que tots plegats ens hi posem.

Respecte al tema de la telefonia mòbil, s'ha plantejat que es dilata en el temps. És així perquè la majoria dels grups polítics van demanar diàleg i com va ser així ara quan es produeix aquest diàleg això representa temps i diners, però ara es queixen que això suposa temps i diners.

Creu que el diàleg s'està donant, i no volen imposar res a ningú, tot i que són conscients que governar moltes vegades vol dir acabar dient fins aquí, perquè si no passaria allò del que vostès es queixen, que no governem.

Volen governar i escoltar a tothom, i després prendre les responsabilitats i decisions entenent que la majoria ha d'estar per sobre de les individualitats i de les minories. Això és el que intenten fer.

El preocupa el que diu el Sr. Giralt, que li fan arribar que hi ha problemes per parlar amb el regidor d'urbanisme, i això el preocupa perquè l'afecta personalment i ell intenta parlar amb tothom, així com amb les urbanitzacions tant amb Can Lloses, com Rocamar, com Mas Alba amb els quals tenen reunions periòdiques i comissions de seguiment com Pineda Parc.

El preocupa que arribin aquestes informacions i explica que ho revisarà. Altra qüestió és que sempre hi ha alguna persona o emprenedor que vulgui fer alguna cosa d'una manera determinada que la normativa municipal no li permet. Exposa que els canvis urbanístics són lents perquè no depenen només de l'Ajuntament també depenen de la Generalitat. Explica que no sempre la petició del privat s'ajusta a llei i de vegades han de dir que no es pot fer. Quan ho poden fer i solucionar i l'acció no va en contra del benefici de la comunitat intenten posar-se al costat dels emprenedors, però sempre intenten vetllar pel benefici de la comunitat i no per als interessos legítims dels particulars.

Respecte el tema de les quotes urbanístiques de la tercera fase de la Rambla del Garraf s'està treballant i s'ha trobat la fórmula jurídica, i com ha d'estar avalada per la Generalitat, fins que la Generalitat no ho hagi acabat d'avaluar han de continuar treballant i buscant fórmules.

El tema del Parc Esportiu està en mans de la complicitat del Departament de Política Territorial i de la comissió d'Urbanisme de la Generalitat, perquè cadascú té les seves competències i els seus temps.

Explica que no vans ser ells qui van convocar les eleccions, ni qui va paralyzar l'acció de Govern. Això és una realitat amb la qual s'ha de conviure i s'ha d'acceptar perquè no es pot fer altra cosa. Ja s'ha demanat visita amb el conseller Vila, tal com es va demanar visita en el seu moment amb el conseller Recoder, per explicar el projecte i demanar celeritat amb la resolució de les problemàtiques, acompanyament per part de la Comissió d'Urbanisme i de l'Incasol en la solució de les problemàtiques i a mida que van sorgint problemes intenten buscar solucions als problemes.

Continuen oferint la possibilitat de consensuar aquells acords en els quals estiguin d'acord i deixar de banda els punts en els que estiguin en desacord, per la qual cosa continuen oferint la possibilitat de plantejar un full de ruta dels elements prioritaris que es considerin, i avança als presents, que els seus són els de donar suport a la gent que pitjor pateix la crisi, sense ser els culpables o responsables de la mateixa i que estan en una situació de greu dificultat, i no troben aixopluc en altres administracions, mentre que ells sí saben qui són, com es diuen, i on viuen.

Segueix amb el torn de replica el **Sr. Giralt** dient, que s'ha parlat de molts temes i desordenats, però respecte la inèrcia diu que no és d'ara, sinó que ve de lluny. El seu grup en el Govern socialista sempre li han vist aquesta inèrcia i aquesta política de deixar passar el temps a veure que passa.

En el tema de les antenes dels mòbils, considera que és clarament la política, de deixar passar el temps i a veure que passa. Ells van demanar que el projecte, que portava endavant la

Universitat Autònoma, es poses al davant i que ells tinguessin un paper com a grup polític. Planteja que en dos anys s'ha fet una única reunió.

Planteja que en moltes coses poden estar d'acord, però mentrestant en dos anys les antenes continuen com estaven, a més que han quedat antiquades perquè la tecnologia ha evolucionat molt i continuen tenint antenes sense llicència. Aquesta és la situació i els veïns descontents. Abans eren 100 veïns que venien a les reunions i ara en són 15, pensa que aquesta és la seva política deixar passar el temps.

Els demanaven diàleg amb els veïns i amb ells mateixos perquè al final aquestes coses s'han de decidir aquí i només n'ha fet una reunió i durant l'altra legislatura.

S'han posat exemples de coses fetes i precisament el Mercat Municipal no és un exemple massa bo, així com el carrer Nou tampoc. Pensa que s'ha exposat una llista molt llarga i antiga.

Respecte a guardar els llocs de treball, suposa que es refereix a l'Estat Central o a la Generalitat perquè dels grups que hi ha presents no ho ha sentit mai, que algú vulgui prescindir de treballadors municipals.

S'ha referit a un tema respecte dels impostos progressius, que ells van aprovar en el tema de les llars d'infants, i planteja que quan es van discutir les taxes sobre el que es va posar sobre la taula no s'havia fet res absolutament. En el tema de les escombraries es volien fer uns impostos progressius i no s'han presentat. Ells estan oberts a impostos progressius, i demana que facin alguna cosa perquè en un any no s'ha fet res i les taxes es van tornar a aprovar sense impostos progressius, doncs sembla que no hi havia temps perquè els tècnics n'analitzessin el tema i fins ara tampoc s'ha fet res.

Respecte els pressupostos, ja veu que no es tornaran a fer, depèn del resultat dels serveis tècnics i d'unes informacions.

Pregunta, respecte el que es va fer al novembre que estaven sobre la taula en una comissió informativa, es van posar sobre la taula i no té la sensació que sigui pas d'això, sinó que és un equilibri entre forces.

Vostè parla de consens, francament Sr. Blanco, ja fa sis anys que ell està en aquest Ple i quan vostè parla de consens parla d'una certa submissió, les coses com siguin.

Els pressupostos que es van posar sobre la taula al novembre, explica que ell i l'Alcalde en van parlar de pressupostos durant mitja hora. Vostè em va convocar a dos quarts de set i seguidament a les set de la tarda hi havia una reunió. Mitja hora. De tot el que es va dir, vostè em va contestar que era impossible, i només es va parlar de tres coses perquè no hi havia temps de res més, per tant esperen la seva proposta, Sr. Blanco, quan sigui ja vindran a negociar. El Sr. Giralt aclareix que el seu grup sempre ha vingut a negociar.

En el tema de les llicències urbanístiques i la iniciativa empresarial, ell ha dit abans en la seva presentació que era un tema que s'havia de reconèixer, vostè ha dit que s'havia de fer autocrítica, i és cert, que s'ha de fer autocrítica en aquest tema, vagi a qualsevol despatx d'arquitectes i a qualsevol persona que intenta fer inversions econòmiques, gent que ha comprat terrenys per fer inversions en aquest municipi, i l'Ajuntament de Ribes té un top ten de lentitud.

Si vostè no vol fer aquesta autocrítica, doncs bé, ja vindran les properes eleccions i si es canvia potser algú ho farà. Vostè Sr. Alcalde en aquest tema té la doble representativitat perquè és Alcalde i regidor. Quan parla de les urbanitzacions també parla d'això perquè a ells els arriben les queixes. Per cert, la proposta de regidor d'organització la va plantejar vostè no pas jo.

En el tema del Decathlon es veu la voluntat de consens que té vostè, Sr. Blanco. Vostè ens va plantejar el tema Decathlon i el va posar sobre la taula i va informar a tots els grups, corre corre, es porta cap al Parlament, cadascú en la seva capacitat en funció de les sigles que representa i després no han sabut res més.

Si el que es busca és el consens, això es guanya amb confiança. Aquesta és una demanda que sempre li fan. Vostè alhora de moure'ns vol tot el consens, però alhora de gestionar, gestiono jo, perquè jo sóc Govern, i a l'oposició que és molt crítica no li dic res.

Aquell dia van estar tots d'acord i es va fer una declaració conjunta i ara voldrien seguir el tema perquè estan aquí per fer política i, si hi ha temes que han començat junts, els agradaria fer el seguiment, tant en el tema de les antenes com en el tema del Decathlon, però vostè entén com a consens, et telefono quan em va bé, i punt.

Respecte la gent que ho passa malament, ja van dir un dia en el Ple, que li semblava que era un tema que es feia servir massa. Creu que vostè n'abusa una mica. Ja li han plantejat que en aquesta qüestió que s'arribi a un acord de màxims i, sigui pressupost pactat o prorrogat, que se li dediqui el que s'hagi de dedicar. Intentem assegurar als treballadors que estan dedicant-se en això. Ja se li va dir per part del seu grup que es blindés aquest tema i si es necessitaven 70.000€ cap inconvenient, o 100.000€, els que facin falta. Pactem-ho Sr. Blanco. Anem a veure que es pot donar, independentment dels pressupostos.

Això ho escolten cada Ple, i creu que el Govern n'abusa una mica.

Vol dir-li al Sr. Alcalde, que es fa difícil treballar amb vostès, primer per la qualitat del treball de l'Ajuntament, que ell diria de baixa qualitat, després perquè no veu la voluntat i el consens del que parla l'Alcalde. Ell no veu enlloc la voluntat de consens, el que veu és que l'Alcalde té la responsabilitat de ser l'Alcalde i diu, "jo sóc l'Alcalde" i els altres ja vindran, i així ho veuen la resta de la manera que es passa la informació i en d'altres moltes coses. En les seves postures prepotents. Això és el que ell veu, francament.

Si vol vostè, Sr. Alcalde, en el tema dels serveis socials, tanquem aquí el tema dels serveis socials i agafem aquesta part dels pressupost i discutim-la.

També hi ha un altre cosa que volia comentar respecte de les motxilles externes i internes, creu que tenen una cosa de la qual no se'n ha parlat gaire i és l'endeutament.

Aquest tema que els castiga tant, la partida creu que són uns 350.000€ a l'any, si es mira l'històric d'aquest endeutament és un endeutament de decisions de l'Ajuntament, no pas de fora. Quan es va decidir tirar endavant l'edifici de vivendes de Garraf Promocions, l'última promoció es va decidir des d'aquí, i si hi ha 5 milions d'endeutament és una decisió nostra. Considera que és un pes molt gran de decisions presses.

Respecte el tèrmit de la casa de la Vila hi ha un últim responsable i vostè Sr. Alcalde sempre parla de responsabilitats. Els tèrmits i són perquè hi són, però quan una casa s'ensorra no és mira al veí, es mira a l'amo de la casa. Si algú se n'ha descuidat és el que està dins.

Parlar del Local, i donar les culpes a UM9. Considera que el Govern d'aquell moment no va fer un bon Local, estan d'acord, però hores d'ara i de la manera que està buscar la responsabilitat en UM9 i de la manera que està ara. El Sr. Giralt, rient planteja, que no sap quin ciutadà s'ho haurà empassat això. Li explica al Sr. Blanco, que tan enrere no es pot anar, tot i que considera que no es va fer un bon Local, però en l'estat que està actualment quan ara l'amo de la casa i masover principal és vostè no pas els altres.

Segueix la **Sra. Anna Gabaldà**, que pren el seu torn de replica dirigint-se al Sr. Alcalde dient-li, que fa demagògia quan se'ls acusa a UM9 de que l'Ajuntament està com està per culpa nostra. Com deia en Lluís qui està en l'Ajuntament en aquest moments i qui hauria d'haver procurat per aquest manteniment és vostè.

Li demana a l'Alcalde que escolti bé als altres perquè per la replica feta.

Quan ella ha parlat del desert cultural no se l'ha entès, al contrari el que deien és que si no fos per les entitats, que el seu Govern maltracta, aquest municipi seria un desert cultural.

Ans al contrari defensaven aquestes entitats perquè gràcies en elles podien tenir una vida cultural al municipi i aquestes considera que no ho tenen fàcil, doncs per part de l'Ajuntament no se'ls fa fàcil.

Quan parlaven del control de Garraf Promocions es referia a que quan UM9 el va crear, el control el tenia l'Ajuntament, no pas quan ara s'havia cedit a l'empresa CQ, que ha començat

a fer fallida, i no només per la crisi econòmica que vostè vol atribuir-li, per la mala gestió que hi ha hagut.

En el tema del Local, fins que no van entrar vostès aquest Local era un local on hi participaven totes les activitats del municipi, totes les entitats en feien ús des de l'escola d'art, els escacs, el Xulius, el Gerd, i totes les entitats del municipi en feien un o altre ús fins, que vostè, com no era del seu partit, el va deixar morir fins el dia d'avui, i d'aquí pocs dies aquest equipament serà un perill públic.

Referent al seu discurs no sap com pot adreçar-se a la ciutadania i als veïns i veïnes, i dir-los que no té les competències per poder donar resposta a les necessitats. Entén que calen fets damunt la taula de debat polític d'aquest ajuntament per tal de poder donar resposta.

Entén que l'Ajuntament i el Govern han de poder treballar perquè sigui així i no excusar-se que si la Generalitat et., entén que l'Ajuntament té la responsabilitat i ha de poder-ho fer.

Vostè parla de responsabilitat de cada grup, i entenen que els grups que formen part d'aquest ajuntament tenen la responsabilitat de treballar pel bon govern, però també qui forma part del Govern teniu la responsabilitat de treballar no solament pel bon govern, sinó també de posar les condicions necessàries perquè aquest govern tingui cabuda i disposi dels mecanismes suficients i tingui la força que la situació requereix. A dia d'avui la vostra acció política està just al contrari d'aquestes responsabilitats. No solament per no crear els escenaris que generin complicitats, sinó que actua de manera contrària als interessos majoritaris d'aquest Ple i creu que de la majoria de molts dels ciutadans d'aquest municipi.

Sr. Blanco referent a Garraf Promocions, baixaran del tren quan sigui necessari i sobretot quan les coses no estiguin clares, no siguin netes, i quan se'ls vulgui enganyar i més quan aquest ajuntament no doni o no sàpiga donar la resposta que requereix el tema. Ho han fet i ho tornaran a fer.

Respon el **Sr. Blanco** dient, que fent honor a la seva proposta quan començava la seva inicial intervenció i buscant més els punts, que els uneixen, que no pas els punts que els separen, encara que hi ha coses amb les quals continuaran discrepant i sense estar d'acord, com el tema del Local. Explica que pel Local ja en tenien un ús, com era ubicar el Centre Bàsic de Salut de Ribes, en això la majoria de les forces polítiques no van estar d'acord i es va tirar enrere aquesta actuació.

A partir del 2008 la situació econòmica ha canviat.

Torna a dir que no vol entrar en el que els separa i sí vol fer èmfasi en les coincidències, com que entre tots s'ha d'intentar ajudar i pactar un full de ruta i el pacte de gestió d'aquells elements principals i prioritaris com poden ser els serveis d'atenció i acompanyament a la gent més necessitada. Els ofereix, als presents, la possibilitat via pacte pressupostari o de gestió, o acord polític pels objectius que s'han de fixar o que han de garantir els serveis d'atenció a la gent amb dificultats, cosa que ha de garantir l'Ajuntament, planteja consensuar-los per tal que estiguin fora d'aquesta actuació i per la qual cosa no estiguin pendents de si la negociació del pressupost va en un sentit o un altre.

Fa autocrítica sobre els pocs plantejaments de discutir el pressupost i algú pot pensar o creure que no es fan prou esforços, per tant incrementaran substancialment els contactes amb la resta de grups per parlar de pressupost. Necessita els números, des del punt de vista tècnic, de quin és el nivell de despesa per l'any 2013 i fins que no es tingui no es podrà fer perquè estaran discutint d'un tema que no saben com anirà, amb la qual cosa fins que no es tinguin no es podrà parlar del pressupost en la seva totalitat, de les necessitats i dels serveis bàsics.

De la resta no sempre s'acaben entenen quan parlen de participació. En el tema de la telefonia mòbil veu que tenen alguna discrepància i en això es va acordar que si ho proposava la universitat la participació seria dels veïns perquè formaven part de la plataforma i no dels partits polítics que tenien un altre àmbit, tot i que, no s'ha negat mai l'entrada i participació a representants de grups municipals, de fet estan presents en les comissions de discussió i negociació, per tant no han dit a ningú mai que no estigui present, perquè consideren que s'ha de fer fora a ningú d'aquestes plataformes.

Encara que, i segons el criteri de la secció de la universitat, el que contempla és la participació de les persones implicades i no dels partits polítics perquè aquesta discussió s'havia de fer una vegada arribat a un acord.

Fa una crida al consens i a posar-se d'acord en aquestes línies estratègiques per garantir els serveis mínims que es mereixen els ciutadans. Aquest és el seu compromís i el d'aquest Equip de Govern que els ofereix a la resta de membres d'aquest Ple.

I no havent més assumptes que tractar a l'ordre del dia, el Sr. Alcalde dóna per finalitzada la sessió quan són un quart d'onze del vespre, de la qual s'estén aquesta acta, que signen amb mi la secretària, i tots els membres de la Corporació en ple que hi són presents. Certifico.

Vist i Plau
L'ALCALDE,

LA SECRETÀRIA

ELS REGIDORS/ES